

allerfleste tilfælde at afholde samtale med de pågældende inden for ganske få dage ned til 1-2 dage efter, at direktoratet har afholdt samtale. Denne hastebehandling vil bedømt ud fra situationen i øjeblikket være relevant over for visse personer fra de baltiske lande, Rusland, Polen, Rumænien og Gambia.

En kategori, der har udgjort et særligt problem, er personer, som under deres ophold i Danmark har begået kriminalitet, og som på trods af, at de har fået afslag på asyl og er udsendt, på ny indrejser til Danmark og søger asyl igen.

Såfremt en person, der har begået kriminalitet, indrejser på ny kort tid efter, at vedkommende har fået afslag på sin asylansøgning, vil ansøgningen blive behandlet som en begæring om genoptagelse af den tidligere truffe afgørelse. Behandlingen heraf vil såvel i Direktoratet for Udlændinge som i Dansk Flygtningehjælp ske på skriftligt grundlag. Der vil således være tale om en særlig hurtig procedure.

Finder direktoratet imidlertid ikke, at sagen kan behandles på skriftligt grundlag som en genoptagelsesbegæring, er det aftalt, at sagen vil blive behandlet efter den hasteprocedure, som er beskrevet ovenfor.

Ved den ændring af udlændingeloven, hvor muligheden for at behandle en sag i åbenbart grundløs-proceduren blev indført, jf. lov nr. 574 af 19. december 1985, blev det lagt til grund, at der skal gå en nat imellem, at asylansøgeren taler med Direktoratet for Udlændinge og Dansk Flygtningehjælp.

Der er mellem de involverede parter enighed om, at åbenbart grundløs-proceduren bør kunne anvendes så fleksibelt som muligt under hensyntagen til sagernes forskelligartede karakter. Der er derfor også enighed om, at »nattereglen« ikke bør være til hinder for en meget hurtig afvikling af sagsbehandlingen, hvis dette er påkrævet, og det ikke i den konkrete situation forekommer betænkeligt. En meget hurtig afvikling kan eksempelvis være indiceret, hvis en asylansøger sidder varetægtsfængslet og står over for domfældelse og udvisning for strafbart forhold.

På den baggrund foreslås det, at der ikke længere skal gælde nogen »natteregel«.

Der er mellem Direktoratet for Udlændinge, Dansk Flygtningehjælp, Rigspolitichefen og Indenrigsministeriet enighed om, at man løbende vil drøfte anvendelsen af åbenbart grundløs-proceduren og de sagsgange, som der nu tages initiativ til med henblik på at forkorte sagsbehandlingstiden. Dette vil ske i den såkaldte Statusgruppe, som allerede eksisterer i dag. I Statusgruppen, hvor man drøfter forskellige spørgsmål på asylområdet, er Dansk Røde Kors og Udenrigsministeriet også repræsenteret.

Indenrigsministeriet vil løbende opgøre tidsforbruget i de enkelte faser af sagsbehandlingen, herunder i hvilket omfang Dansk Flygtningehjælp gennemfører samtalerne i åbenbart grundløs-proceduren inden for få dage.

Indenrigsministeriet agter endvidere med kortere mellemrum at give Folketingets Retsudvalg nærmere underretning om anvendelsen af åbenbart grundløs-proceduren, herunder oplysninger om de aktuelle sagsbehandlingstider i disse sager, samt om eventuelle ændringer i sagsgangene. Det bemærkes i den forbindelse, at de skitserede ændringer alle kan gennemføres administrativt.

For så vidt angår anvendelsesområdet generelt for behandlingen af sager i åbenbart grundløs-proceduren har man i Per Sørensen-udvalget overvejet, om man burde foreslå en ordning, hvorefter en ansøgning fra en asylansøger, hvis legitimationspapirer eller rejsedokumenter er destrueret eller bortkommet, behandles i denne procedure.

Henset til, at en sådan ordning vil kunne ramme også velbegrundede asylansøgninger, har udvalget fundet, at der ikke bør indføres en ordning, hvorefter manglende legitimationspapirer eller rejsedokumenter i sig selv kan begrunde behandling i åbenbart grundløs-proceduren.

Indenrigsministeriet er enig i, at der ikke bør opstilles en generel regel herom, men finder anledning til at påpege, ligesom det også er gjort i udvalgets betænkning, at det i nogle tilfælde er nærliggende at antage, at dokumenterne er skaffet af vejen, fordi de ville kunne afsløre, at der ikke er tale om en velbegrundet asylansøgning.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse kan manglende legitimationspapirer eller rejsedokumenter således være ét blandt flere momenter, der kan tale for, at en sag behandles som åbenbart grundløs. Det bemærkes i den forbindelse, at det heller ikke bør være udelukket i åbenbart grundløs-proceduren at tage stilling til sager, hvor der er åbenlyse troværdighedsproblemer. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor politiet har skaffet dokumentation for, at en person ikke har den identitet, som vedkommende angiver at have.

På baggrund af ovenstående kan der opstilles følgende vejledende momenter, som kan indgå i vurderingen af, om en sag bør behandles i åbenbart grundløs-proceduren:

1. Sager vedrørende asylansøgere fra lande, der ikke kan anses for flygtningeproducerende.
2. Sager, hvor ansøgerne, efter at være blevet meddelt afslag på asyl, på ny indrejser og søger om asyl.